

Mieli Klasiokai,

Kreipiuosi į jus, nes noriu pasakyti svarbų dalyką. Man sunku tai pasakyti garsiai, tai nusprendžiau viską surašyti.

Šiuo laišku aš noriu jums visiems padėkoti už gerumą ir draugiškumą. Gyvenimas kartais mums iškrečia netikėtų, piktų pokštų.

Praeitais metais aš jaučiuosi puikiai, buvau linksma, daug sportavau, dalyvavau varžybose. Man patinka lengvoji atletika, gavau daug medalių ir padėkų. Po pamokų mėgau bendrauti su draugėmis ir važinėti dviračiais. Su jumis daug nebendravau ir jūs per daug manęs nekalbinote. Bet teisybė, yra ta, kad anais metais mano gyvenimas buvo šviesesnis, gražesnis, buvo daug sėkmingų dienų.

Nuo šių metų sausio mėnesio man pablogėjo sveikata. Dažnai jaučiausi pavargusi, nusiminusi...Būdavau nelaiminga, nes prastai jaučiausi, dar dėl ligos praleidau daug pamokų, nes daugiausiai laiko prabuvau ligoninėse.

Net grįžus iš ligoninės vis tiek prastai jaučiausi...Mane pamokų metu ištikdavo priepuoliai ir aš bijau, kad jie vėl pasikartos...

Ačiū jums, kai jūs iškviisdavote sesutę, pasakydavote mokytojai ir auklėtojai. Ačiū, kad man padėjote, kaip galėjote. Ačiū, kad nesijuokėte. Ačiū, kad supratote. Aš - sergu...

Dabar, man šiek tiek geriau...

Bet svarbiausia, kad liga pakeitė ne tik mane, bet ir mus. Kur beečiau, mieli klasiokai, jaučiu jūsų draugiškumą, paramą, šypsenas. Jūs daugiau su manimi bendraujate. Daugiau kalbamės apie pamokas, laisvalaikį, pažymius.

Dabar nebijau, kad ištikus priepuoliui būsiu viena. Žinau, kad galiu pasitikėti jumis.

Supratau - jūs esat tikri klasiokai ir tikri draugai.

Esu jums labai dėkinga ir niekada nepamiršiu, kad man padėjote ir padedate.

Ačiū jums, Viktorija